

Sygn. akt: I C 1477/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Sekuła
Protokolant:	Dorota Delimata

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. P. kwotę 7.550,25 zł (siedem tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych dwadzieścia pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 maja 2014 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powoda J. P. kwotę 1.658,69 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia

Sygn. akt I C 1477/14

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 19 kwietnia 2016 r.

Powód J. P. wystąpił z pozwem wniesionym w dniu 11 czerwca 2014 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 9.507,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 maja 2014 r. r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje roszczenie powód wskazywał, że w dniu 3 kwietnia 2014 r. doszło do kolizji, w której został uszkodzony jego samochód marki B. o numerze rejestracyjnym (...). Pojazd sprawcy zdarzenia był objęty ochroną ubezpieczeniową z tytułu odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Powód podał, że w związku z przeprowadzonym postępowaniem likwidacyjnym ustalono należne mu odszkodowanie na kwotę 6.619,01 zł, przyjmując przy wycenie

urealnienie na części zamienne B. w wysokości 60 %. J. P. ze względu na zakres uszkodzeń uznał, iż rzeczywiste koszty naprawy będą znacznie wyższe, wobec czego zlecił dokonanie kalkulacji kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Po wykonaniu zleconych prac koszty naprawy zostały wyliczone na kwotę 16.126,62 zł, co skutkowało wezwaniem pozwanej do zapłaty powyższej kwoty pismem z dnia 30 kwietnia 2014 r.

W odpowiedzi (...) S.A. poinformował powoda, że dopłata odszkodowania jest możliwa po przedstawieniu stosownych faktur VAT za naprawę pojazdu.

W dniu 9 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Krośnie w sprawie I Nc 1195/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k.37), który został zaskarżony sprzeciwem z dnia 3 listopada 2014 r. (data wpływu) przez pozwaną Spółkę. Wniosła ona o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Strona pozwana wskazała na niezasadność żądania pozwu stwierdzając, że kosztorys naprawy, w oparciu o który powód dochodzi swych roszczeń stanowi jedynie opinię prywatną, która została sporządzona w sposób nierzetelny, a jej podstawy nie stanowiły faktyczne uszkodzenia zaistniałe w pojeździe powoda. Dodatkowo pozwana podała, że przeprowadziła stosowne postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego ustalono, że koszt naprawy rzeczonoego pojazdu stanowi kwotę 6.619,01, która została wypłacona powodowi tytułem odszkodowania. W ocenie pozwanej Spółki kwota ta w całości wyrównuje szkodę poniesioną przez J. P., co tym samym daje podstawę do przyjęcia niezasadności dalej idącemu żądaniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 kwietnia 2014 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki B. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność J. P. (okoliczność niesporna).

Pojazd sprawcy rzeczonoego zdarzenia drogowego był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w W. (okoliczność niesporna).

W dniu 28 kwietnia 2014 r. po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwana Spółka przyznała powodowi odszkodowanie w wysokości 6.619,01 zł, która to suma została ustalona na podstawie kosztorysu wykonanego w oparciu o system kalkulacji kosztów napraw opracowany przez firmę (...)’s (dowód: pismo (...) S.A. z dnia 28 kwietnia 2014 r. – k.23-24, kosztorys – E.’s nr (...) z dnia 12 kwietnia 2014 r. – k.19-22).

W związku z tym, iż J. P., mając na uwadze zakres uszkodzeń, nie zgodził się z wysokością przyznanego mu odszkodowania, zlecił (...) wykonanie kalkulacji naprawy przedmiotowego pojazdu. Koszt naprawy został oszacowany na kwotę 16.126,62 zł (dowód: uwierzytelniona kserokopia kalkulacji naprawy nr (...) – k.12-18).

Pismem z dnia 30 kwietnia 2014 r. J. P. wezwał pozwaną Spółkę do zapłaty powyższej kwoty w nieprzekraczalnym terminie do 9 maja 2014 r.

W odpowiedzi (...) S.A. uznał żądanie powoda za nieuzasadnione i nie znalazł podstaw do zmiany rozliczenia szkody (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30 kwietnia 2014 r. – k.25-27, pismo (...) S.A. z dnia 26 maja 2014 r. – k.29-30).

Biegły sądowy G. P. po dokonaniu analizy materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie oszacował koszt naprawy samochodu marki B., stanowiącego własność powoda, przy uwzględnieniu stawek rbh i cen części zamiennych obowiązujących w 2014 r. na kwotę 14.169,26 zł (dowód: opinia z dnia 25 lipca 2015 r. sporządzona przez biegłego sądowego rzeczoznawcę mgr inż. G. P. wraz z kosztorysem naprawy nr (...) – k.79-88).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowód z dokumentów prywatnych przedstawionych przez strony postępowania oraz dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy.

Odnosnie dokumentów prywatnych należy stwierdzić, iż nie było podstaw do podważania ich wiarygodności czy rzetelności w szczególności, że strony w żadnym stopniu ich nie kwestionowały, dlatego też zdaniem Sądu mogły one stanowić podstawę dla dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Jako w pełni przekonująca została ponadto oceniona opinia sporządzona przez biegłego rzeczoznawcę mgr inż. G. P. z dnia 25 lipca 2015 r. W szczególności jest ona rzetelna, stanowcza i w pełni wyczerpująca, a nadto sporządziła je osoba posiadająca stosowne kwalifikacje. Nie była również podważana przez żadną ze stron, dlatego też Sąd nie miał podstaw, aby kwestionować jej wiarygodność.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie przedmiot sporu stanowiła jedynie wartość szkody pojazdu powoda oraz koszt jego naprawy i tym samym wysokość odszkodowania należnego J. P.. Okolicznością niesporną pozostaje natomiast kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za następstwa przedmiotowego zdarzenia drogowego.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że sprawcę wypadku wiązała z pozwaną Spółką umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych, stąd pozwana była legitymowana biernie w niniejszym procesie zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003 Nr 124 poz. 1152).

W myśl tego przepisu poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 wyżej wskazanej Ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Ponadto należy wskazać na treść art. 436 § 2 k.c., zgodnie z brzemieniem którego w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, a zatem na zasadzie odpowiedzialności deliktowej określonej w art. 415 k.c.

Dodatkowo podkreślenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zaś zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003 Nr 124 poz. 1152), w razie zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem obowiązkowym, osoba uczestnicząca w nim jest zobowiązana do zapobieżenia, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Podmiot zobowiązany do naprawienia szkody odpowiada zatem tylko za wydatki celowe i uzasadnione.

W niniejszej sprawie w wyniku kolizji drogowej, która została spowodowana z winy osoby ubezpieczonej w pozwanej Spółce, w pojeździe powoda doszło do uszkodzeń wymagających stosownych napraw. Powołany dla celów postępowania biegły sądowy rzeczoznawca, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i analizę akt szkodowych oszacował koszty naprawy przedmiotowego pojazdu na kwotę 14.169,26 zł, przy czym uwzględnił on ceny części zamiennych obowiązujących w 2014 r. Jak już wyżej wskazywano opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Zauważyć należy, że Sąd Najwyższy w Uchwale 7 sędziów z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11 wskazywał, iż zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących

do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

Wobec tego, że pozwana wypłaciła powodowi tytułem odszkodowania kwotę 6.619,01 zł, koniecznym było dodatkowo zasądzenie różnicy pomiędzy kwotą kosztów naprawy oszacowaną przez biegłego a dotychczas wypłaconym odszkodowaniem.

Z tych też względów Sąd zasądził od (...) S.A. w W. kwotę 7.550,25 zł, natomiast w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak stanowi art. 455 k.c., w przypadku zobowiązań bezterminowych (do których zalicza się zobowiązanie do zapłaty odszkodowania) dłużnik popada w zwłokę po wezwaniu go do spełnienia świadczenia przez wierzyciela.

W niniejszej sprawie powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem w terminie do dnia 9 maja 2014 r. Wobec tego, iż pozwana Spółka nie zadośćuczyniła temu żądaniu, należało zasądzić odsetki od dnia następnego, tj. od 10 maja 2014 r. do dnia zapłaty.

Orzekając o kosztach Sąd zastosował zasadę stosunkowego ich rozdzielenia znajdującą oparcie w art. 100 zd. 1 k.p.c. Wskazać należy, że częściowe uwzględnienie i oddalenie żądań stawia przed Sądem wybór zastosowania właściwej zasady rozliczenia kosztów procesu. Podjęcie decyzji w tym przedmiocie wymaga ustalenia proporcji między żądaniami i zarzutami stron a wynikiem procesu oraz zsumowania wszystkich kosztów poniesionych przez każdą ze stron. Całkowite koszty procesu wyniosły 3.640,11 zł, a składały się na nie: opłata sądowa – 300 zł (art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), wynagrodzenie biegłego sądowego – 906,11 zł, koszty zastępstwa procesowego stron – 2.400 zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 34 zł (2 x 17 zł). Powód wygrał sprawę w 79 % i powinien ponieść koszty procesu w wysokości 764,42 zł, natomiast strona pozwana w 21 % i odpowiednio koszty w wysokości 2875,69 zł. Rzeczywiste koszty jakie poniosły strony wynoszą w stosunku do powoda 2.423,11 zł, a co do pozwanego 1.217 zł. Mając to na uwadze Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz J. P. kwotę 1.658,69 zł.

Sędzia :

Z../

1. odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego - r. pr. B. M.,
2. cal. 14 dni.